

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010334
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010334.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. septembra 2016 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom v trestnej veci obžalovaného

W. M.

nar. X.X.XXXX v Z. nad Z., trvale bytom Z. I. Z., X. XXX/X, t.č. v mieste bydliska, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/112/2015-149 zo dňa 14.03.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/112/2015-149 zo dňa 14.03.2016 bol obžalovaný W. M. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože dňa 11.09.2014 v čase o 15.15 hod. v katastri obce W. po ceste II/XXX smerom od obce Z. pod Z. - časť W. k obci W. viedol ako vodič nákladné motorové vozidlo J. X., evidenčné číslo Z kde v km 33,90 v pravotočivej zákrute v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 prvá veta zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy stavu a povahe vozovky a poveternostným podmienkam dostal s vozidlom na mokrej vozovke šmyk, následkom, ktorého s vozidlom prešiel do protismernej časti vozovky, kde s ním narazil do oproti jazdiaceho osobného motorového vozidla O. J. H., evidenčné číslo W ktoré viedol poškodený V. Z., čím mu spôsobil zlomeninu hrudnej kosti s posunom, ktorá si vyžiadala liečenie s práceneschopnosťou od 11.09.2014 do 30.10.2014 a obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 8 dní od 11.09.2014 do 18.09.2014.

Bol za to odsúdený podľa § 158 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 ods. 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určil skúšobnú dobu trvaní 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že s poukazom na opakované spáchanie dopravného priestupku u obžalovaného, ako to vyplýva z jeho priestupkovej minulosti, je potrebné tomuto uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Vzhľadom na spôsobený následok a priestupkovú minulosť obžalovaného nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, že intenzita narušenia zákonom chráneného záujmu protiprávnym konaním obžalovaného nebola taká, aby to odôvodňovalo uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil celý výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol

sám vo veci tak, že oblažovanému uloží podľa § 158 s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3 Tr. zák. podmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu a určí skúšobnú dobu na dolnej hranici trestnej sadzby a súčasne mu uloží aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dolnej hranici trestnej sadzby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadala tomuto v zmysle písomných dôvodov odvolania vyhovieť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje trest uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom za primeraný a dostačujúci na splnenie účelu trestu, trest má najmä pôsobiť na správanie obžalovaného, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustil. Nakoľko je obžalovaný vodičom z povolenia, uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom predstavuje dostatočný prostriedok nápravy. Obžalovaný denne vykonáva činnosť vodiča, páchanie priestupkov v oblasti dopravy počas plynutia skúšobnej doby by u neho mohlo privodiť skutočnosť, že trest sa vykoná. Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu by malo u obžalovaného ďalekosiahle následky, nakoľko by tento určite stratil zamestnanie, na ktorého získanie musel vynaložiť veľké úsilie, nehovoriac o vynaložených finančných prostriedkoch na získanie vodičského preukazu skupín B, B1, C1, C, D1, D, C1E, CE a T. Poukázal na dobu, ktorá uplynula od dopravnej nehody, sú to dva roky, t.j. uloženie trestu by vyznelo ako represia inak voči disciplinovanému vodičovi, ktorý v priebehu mesiaca najazdí 5.000 km, čo priemerný vodič za rok. Od posledného priestupku v doprave uplynuli 3 roky, od dopravnej nehody sa nedopustil žiadneho priestupku, je to vodič z povolenia, ktorý strávi za volantom 8 hodín denne. Pokiaľ ide o okolnosti dopravnej nehody, neprekročil maximálnu povolenú rýchlosť, bolo to okolo 50 km/h, no bohužiaľ, k nehode došlo. Poukázal na obdobné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/85/2011. Žiadal odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku tak, ako sa toho domáhala prokurátorka svojím odvolaním, pričom dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa netrpí takými vadami, aby bolo potrebné tento meniť. Odvolací súd si v celom rozsahu osvojil argumenty súdu prvého stupňa, ako aj argumenty obhajcu obžalovaného, na základe ktorých aj odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom bez uloženia trestu zákazu činnosti sa javí byť trestom skôr prísny. Nie každé prejedanie do protismeru má byť totiž automaticky vyhodnocované ako porušenie dôležitej povinnosti a za situácie, keď obžalovaný neprekročil povolenú rýchlosť a vyhodnotil situáciu na vozovke podľa svojich skúseností, je aj kvalifikácia skutku z hľadiska kvalifikačného znaku porušenia dôležitej povinnosti veľmi hraničná. Potom trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, kedy na premenu tohto trestu stačí niekoľko priestupkov na úseku dopravy, je trestom pomerne prísny a hrozba premeny trestu podmieneného na nepodmienený je postačujúca na nápravu páchatel'a bez toho, aby bolo na tohto potrebné ešte vplyvať aj trestom zákazu činnosti. Samotné uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, v priebehu skúšobnej doby ktorého sa bude musieť oblažovaný vyvarovať akéhokoľvek protiprávneho konania, teda aj priestupkov v doprave, je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočnou hrozbou, aby obžalovaný dodržiaval predpisy cestnej premávky, a teda tento trest bude mať na neho nepochybne dostatočný prevýchovný vplyv. Podľa názoru odvolacieho súdu, tento trest splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., a preto odvolanie prokurátorky nepovažoval za dôvodné.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, že odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.